

Lausunto 11.4.2025 eduskunnan tulevaisuusvaliokunnalle valtioneuvoston selonteosta VNS 7/2024 vp ”Valtioneuvoston selonteko YK:n kestävän kehityksen toimintaohjelma Agenda2030:n toimeenpanosta”

Juha Ahvio, TT, Helsingin yliopiston dogmatiikan dosentti

Johdanto

Tarkastelen tässä lausunnossa valtioneuvoston selontekoa YK:n Agenda2030:n toimeenpanosta seuraavasta näkökulmasta: Miten henkistä resilienssiä voidaan pitää yllä osana Agenda2030:n määrittelemää kestävää kehitystä? Resilienssillä tarkoitetaan ihmisyksilön ja hänen yhteisönsä kapasiteettia hyvinvoinnin ylläpitämiseksi sekä selviytymiseksi ja palautumiseksi. Resilienssikyky syntyy vuorovaikutuksessa yksilön ja hänen ympäristöllisen yhteisönsä välillä. Resilienssissä on viime kädessä kyse elämän ylläpitämisestä, säilyttämisestä ja palauttamisesta kukoistukseensa. Kyse on siitä, miten ihmisyksilö ja hänen paikallisorgaaninen yhteisönsä kykenevät pitämään yllä elämää ja henkistä hyvinvointiaan sellaisen kestävän kehityksen oloissa, jotka YK:n Agenda2030 määrittelee velvoittaviksi.

1. Antropologisista lähtökohdista: Mikä ihminen on?

Kun pohditaan ihmisyksilön ja hänen yhteisönsä aineellisen ja etenkin henkisen resilienssin yllä pitämiseen liittyviä kysymyksiä joissakin nimenomaisissa olosuhteissa, on oltava selvillä siitä ja määriteltävä, mikä ihminen on ja mitä tarkoitamme ihmisyydellä. Niillä antropologisilla uskomuksilla ja oletuksilla, joihin esiyymäryksellisesti sitoudumme, on ratkaiseva vaikutus siihen, millaisia näkökantoja otamme ja millaisia yhteiskunnallispoliittisia ratkaisuja suosittelemme tämänhetkisiin ihmiskunnan suuriin kysymyksiin ja haasteisiin.

Länsimaisen ihmiskäsityksen syvät juuret ulottuvat antiikkiin ja kristilliseen keskiaikaan. Länsimaisen ihmiskäsityksen syvä pääuoma on, kuluneiden yli 2000:n vuoden aikana, ollut aristoteelistomistinen. Tällä perusnäkemyksellä on ollut ratkaiseva vaikutus siihen, miten länsimaisessa filosofisessa ja teologisessa ajattelussa ja näiden myötä myös yhteiskunnallisessa ajattelussa ja toiminnassa on määritelty ihminen ja ihmisuus. Tämän perusnäkemuksen mukaan ihminen on aineen ja muodon eli ruumiin ja sielun muodostama kokonaisuus. Ihminen ei pelkisty vain materiaaliseen ruumiiseen eikä vain aineettomaan henkeen, sieluun. Ihminen on sieluttunut ruumis, henkismateriaalinen yksilö. Ihminen ei kuitenkaan pelkisty myöskään vain

yksilöllisyyteensä, vaan ihminen on lajityypillisesti osallinen myös yleisestä ihmisyydestä. Ihmisellä on ihmisolemus, joka on luonteeltaan yleismaailmallinen ja joka ilmaisee ihmisen tarkoituksen ja päämäärän ja johon perustuvat ihmisarvo ja ihmisoikeudet.

Tällaisena ruumiillissielullinen ihminen on sekä aito yksilö että orgaanisesti yhteisöllinen olento, joka on juurtunut aikaan ja paikkaan. Ihmisen henkisen resilienssin eli elämän ja sen kukoistuksen yllä pysymisen kannalta on välttämätöntä, että ihmiselämä voi toteutua yhteisöllisesti ja poliittisyhteiskunnallisesti olosuhteissa, jotka ovat ihmisen olemuksen kannalta yhteensopivia ja ristiriidattomia. YK:n Agenda2030:n perusongelma on siinä, että Agenda perustuu aatteellisideologisesti ratkaisevasti erilaiseen antropologiaan ja metafysiikkaan, käsitykseen olevaisen perimmäisimmästä luonteesta, kuin historiallinen länsimainen käsitys ihmisestä ja hänen yhteisöllisestä hyvästään.

2. YK:n Agenda2030:n aatteellisideologinen tausta

VNS 7/2024 vp¹ esittää seuraavasti, sivulla 5:

”Demokratia ja ihmisoikeuksien toteutuminen ovat edellytyksiä sille, että Agenda2030 ja kestävä kehityksen tavoitteet voidaan saavuttaa Suomessa ja maailmanlaajuisesti. Suomi on sitoutunut YK:n yleismaailmallisiin arvoihin ja tukee niitä vankkumattomasti. Suomi on myös aina painottanut ja tukenut kansainvälisiin sääntöihin perustuvaa monenkeskistä yhteistyötä. Suomalainen demokratia nojaa oikeusvaltioon, jossa perustuslaki antaa vahvan suojan jokaisen yksilön ihmisarvolle ja koskemattomuudelle sekä muille perusoikeuksille. Suomi sitoutuu vahvasti Euroopan unionin kehittämiseen sekä sen perusarvojen mukaiseen politiikkaan. Agenda2030:n ja kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttaminen niin Suomessa kuin muissakin EU-jäsenmaissa on monelta osin kytköksissä Euroopan unionissa tehtävään päätöksentekoon. Dialogin vahvistaminen komission ja jäsenmaiden välillä Agenda2030:n toimeenpanoon liittyvissä kysymyksissä on tärkeää. EU:n tulee jatkaa vahvaa työtä Agenda2030:n toimeenpanemiseksi...”

Lainauksen mukaan YK:n yleismaailmalliset arvot samaistuvat Agenda2030:n sisältöjen ja näiden määrittämän kestävä kehityksen tavoitteiden kanssa. Maailmanlaajuisesti ajettava Agenda2030

¹ https://www.eduskunta.fi/FI/vaski/JulkaistuMetatieto/Documents/VNS_7+2024.pdf

määrittää myös sitä, mitä demokratialla, ihmisarvolla, ihmisoikeuksilla ja perusoikeuksilla tarkoitetaan. Lainauksesta ilmenee, että Suomi on ”vankkumattomasti” sitoutunut globaalin Agenda2030:n edistämiseen eli siten myös tämän Agendan edellytysten mukaisella tavalla tulkittujen ihmisoikeuksien edistämiseen.

Tällainen asiointila on kuitenkin ongelmallinen, koska Agenda2030:n aatteellisten juurien edellyttämä ihmiskäsitys poikkeaa oleellisesti historiallisen valtavirtaisesta länsimaisesta ihmiskäsityksestä ja siihen nojaavista ihmisarvon ja ihmisoikeuksien käsitteistä. Agenda2030:n juuret ovat niin sanotun vihreän aatteen juuria². Näiden pohjalta vihreä ajattelu edustaa filosofisteologisesti ja uskonnollisesti tarkasteltuna monismia ja panteismia eli radikaalia kaiken ykseys -oppia ja oppia, jonka mukaan tämä ykseys, luonto, on jumalallinen.

Tällainen aatepohja on ollut omiaan johtamaan totalitaarisen keskusjohtoihin yleismaailmallisiin yhteiskunnallisiin utopiavisioihin, yksilöllisen ihmisyyden ja ainutlaatuisen ihmisolemuksen ja paikallisen ihmisyyhteisöllisen erilaisuuden kieltämiseen sekä naturalistiseen sekulaariin humanismiin. Ne filosofisaatteelliset lähtökohdat, joista YK:n tämänhetkiset yleismaailmalliset Agenda2030-arvot nousevat, ovat omiaan johtamaan globalistiseen teknokratiaan, neuvostohenkiseen teknohybrikseen ja ekososialistisiin haaveisiin.

Agenda2030:n välitön tausta on YK:n vuosien 1992–2015 Agenda21:ssä, joka lanseerattiin YK:n Earth Summit -ympäristö- ja kehityskokouksessa Brazilian Rio de Janeirossa 1992. Tämä Agenda päivitettiin ja laajennettiin Agenda2030:ksi YK:n kestävä kehityksen kokouksessa New Yorkissa vuonna 2015. Agenda21 nojasi kanadalaisen YK-poliitikon ja esoteerisen miljonäärisosialisti Maurice Strongin ja hänen johtamansa Earth Council -sekä Earth Council Alliance -organisaation yhteistoimintaan neuvostoliittolaisalkuisen ja Mihail Gorbatschovin perustaman Green Cross International -organisaation kanssa.

Agenda21:n taustalla ja yhteydessä vaikuttivat myös 1970-luvun Rooman klubin ympäristökatastrofivisiot sekä 1980-luvun lopulla alkujaan Strongin, Gorbatschovin ja sittemmin myös Steven Rockefellerin johdolla lanseerattu *The Earth Charter* -eli *Maapallon peruskirja* -eetos. Näissä on ollut kyse ison rahan eliittiedustajien johtamista globalistisista ekososialistista hankkeista ja pyrinnoista. Agenda2030 laajensi ja syvensi näitä samoja hankkeita ja pyrintöjä.

Tällaisen aatteellisuuden edustaman ihmiskäsityksen mukaan ihminen on toisaalta vain materialistisnaturalistinen luontokappale, toisaalta oma konstruktionsa, oma rakennelmansa, jolla ei ole mitään ainutlaatuista pysyvän normatiivista eikä luonnonoikeudellisen teleologista eli päämäärähakuista olemusta, josta todellinen ihmisarvo ja ihmisoikeudet kumpuaisivat.

² Näistä aatteellisista juurista laajemmin kts. Ahvio, Juha, *Vaarallinen vihreä valhe* (Helsinki: Kuva ja Sana, 2017), 17–25.

Agenda2030:n edustama ihmiskäsitys on naturalistisen konstruktivistinen ja ihmisoikeuskäsitys valtiollispoliittisesti kulloinkin tarkoituksenmukaisiksi miellettyihin päätöksiin perustuva.

Agenda2030:n edellyttämä ihmiskäsitys on vakavassa ristiriidassa historiallisesti valtavirtaisen länsimaisen ihmiskäsityksen kanssa. Agenda2030:n antropologia on synteesi niistä filosofisuskonnollisista käsityksistä, jotka uuden ajan alusta alkaen modernin valistuksen eetoksen henkeen ja 1900-luvun postmoderniin ja meidän aikamme transhumanistiseen eetokseen huipentuen ovat pyrkineet radikaalisti haastamaan perinteisen länsimaisen ihmiskäsityksen. Jos kestävä kehitys ihmiskäsityksineen ja ihmisoikeuskäsityksineen määritellään YK:n Agenda2030:n mukaisesti, ei todellisen ihmisyyden henkistä resilienssiä kyetä pitämään yllä.

3. Agenda2030:n ilmastotieteellisten lähtökohtien kyseenalaisuus

Agenda2030:n ilmastotoimi- ja energiapoliittiset linjaukset ja tavoitteet perustuvat Hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin IPPC:n varsin politisoituneisiin käsityksiin. Ilmastotieteelliseltä näkökulmalta tarkasteltuina nämä käsitykset ja tavoitteet ovat ongelmallisia, koska, kuten *Vaarallinen vihreä valhe* -kirjassani dokumentoin³, todellisten ilmastonmuutoksen mekanismeihin erikoistuneiden tutkijoiden keskuudessa ei ole vallinnut eikä vallitse mitään 97%:sta konsensusta ilmastonmuutoksen antropogeenisestä hiilidioksidin määrään pelkistetyistä perustuvasta juurisyystä.

Tämä on ongelmallinen asiointi, koska Agenda2030:n tällä oletetulla konsensuksella oikeutettu vihreä siirtymä -pakkopolitiikka ja sen populaari esilläpito aiheuttaa laajaa ilmastoahdistusta, mikä on omiaan jäytämään nimenomaan henkisen resilienssin ylläpitämisen mahdollisuuksia. Se perusteettoman apokalyptinen ilmastokatastrofitunnelmallisuus, jonka motivoimana Agenda2030:tä ajetaan, johtaa pikemminkin toivottomuuteen ja haluun turvautua poliittisiin ratkaisuihin, jotka ovat luonteeltaan utopistisen radikaaleja ja epärealistisia.

Tarvitsemme realistiseen optimismiin nojaavaa tulevaisuuden ja toivon sanomaa, jollaista on tarjolla perinteisen länsimaisen ihmiskäsityksen ja sen teistisen metafysiikan lähtökohdista. Näissä lähtökohdissa on syytä edelleen pysyä.

4. Agenda2030:n globalistiset tavoitteet

Agenda2030:n tavoitteisiin lukeutuvat muiden muassa maapallon väestön uudelleensijoittelu käytössä olevia resursseja enemmän vastaavasti; maanomistuksen ja -käytön siirtäminen valtiolliseen

³ Ahvio, *Vaarallinen vihreä valhe*, 127–137 ja 139–158.

hallintaan resurssien ”oikeudenmukaisemman jakamisen” toteutumiseksi; maaperän käytön kontrolloiminen suunnitelmallisen kaavoittamisen avulla; maankäytöstä koituvan huomattavan voiton sosialisointi valtiolliseen kontrolliin ja kaupunki- ja maaseutualueiden maan kontrolloiminen julkisen omistamisen avulla.

Tällaista ohjelmaa ei voida globaalisti toteuttaa ilman keskitettyä globaalia hallintoa ja johtoa, jonka tulisi olla riittävän vahva kyetäkseen tehokkaasti kontrolloimaan maailman energian tuotantoa, jakamista, toimittamista ja kulutusta älykkään sähköverkon ja siihen liitettyjen älymittareiden avulla yksityisistä kotitalouksista alkaen; maailman ravinnontuotantoa; oppilaitosten kasvatus- ja koulutusohjelmien sisältöä, joiden tulisi edistää ilmastonmuutoshenkisen globaalin kansalaisuuden velvoitteiden ja ekouskonnollisen Äiti Maa -aatteen sisäistämistä ja vedenkäyttöä sen kaikissa muodoissa alkaen yksityisten kotitalouksien kodinkoneiden etäkontrollista älyverkon avulla.

Globaalin hallinnon tulisi kyetä kontrolloimaan maaperää sen yksityistä omistusoikeutta radikaalisti rajoittamalla; maailman talousjärjestelmää ja rahavirtoja; maailman väestön määrää perheyksiköt uudelleen muotoilemalla, perhesuunnittelulla ja ”lisääntymisoikeuksien” soveltamisella mukaan lukien sterilisaatiot, eugeniikka ja aborttien, eutanasian ja HLBTIQ- sekä gender-ideologian edistäminen; kansallisten rajojen ja paikallisen suvereenisuuden poistamista; kansallisvaltioiden ja kansallisten kulttuurien hävittämistä ja sulauttamista monikulttuurisuusideologian mukaiseksi globaalia kansalaisuutta vaalivaksi maailmanyhteisöksi; yksilöllistä liikkumista sen rajoittamiseksi ylipäättään ja etenkin yksityisautoilu pois näivettämällä ja julkisia kulkuvälineitä subventoimalla sekä asumista ja sen keskittämistä tietyille ahtaille kaupunkialueille ja entisten yksityisomistuksessa olleiden omakotialueiden maa-alueiden ottamista valtion haltuun ja muuttamista luonnonmukaisiksi kansallispuistoiksi.

Agenda2030:n linjauksiin sisältyvät ilmastonmuutosagenda, avointen rajojen maahanmuuttoideologia, sateenkaari- ja gender-ideologia, niin kutsutun seksuaali- ja lisääntymisterveyden eli etenkin aborttien edistäminen sekä väestökontrolliagenda.

5. Agenda 2030 edustaa ohjelmallista elämänvastaisuutta

VNS 7/2024 vp sitoutuu sivuilla 4 ja 7 ja 36 Agenda2030:n edellyttämän hiilineutraaliuden tavoitteeseen, uusiutuvan energian osuuden lisäämiseen ja fossiilisista polttoaineista luopumiseen kokonaan:

”Suomi pyrkii hiilineutraaliksi ilmastolain mukaisesti sekä vastaa ilmasto- ja luontopolitiikallaan kansainvälisiin sitoumuksiin...Suomen tavoitteena on saavuttaa

hiilineutraalisuus ilmastolain mukaisesti...Uusiutuvan energian osuutta energiantuotannossa kasvatetaan ja edistetään toimia, joiden avulla fossiilisista polttoaineista luovutaan sähkön ja lämmön tuotannossa viimeistään 2030-luvulla.”

Hiilineutraalisuustavoitteeseen pyritään siitä huolimatta, että ilmastonmuutoksen antropogeenisyys- ja hiilidioksidi on perusongelma -selitys ei ole mitenkään annetun ainoa eikä itsestään selvän oikea tieteellinen selitys.

Erityisesti on syytä panna merkkeille, että hiilineutraalisuus tarkoittaa samalla elämäneutraaliutta. Agenda2030 edustaa ohjelmallista elämänvastaisuutta, joka ajaa abortteja, eutanasiaa, väestön määrän globaalia pienentämistä, uskoo ihmisen olevan uhka biosfäärille, kannattaa ihmiselämän lisääntymättömyyttä edistävää sateenkaari- ja gender-agendaa ja pitää jatkuvasti yllä kuolemakeskeisiä tuhopatastrofiuhkakuvia sekä pitää myrkkynä hiiltä, elämän alkuainetta. Tällainen ohjelmallisuus ilmaisee jo kuolemankultillisia piirteitä.

Joka tapauksessa on selvää, että tällainen ohjelmallisuus myös tuhoaa kaikki henkisen resilienssin ylläpitämisen edellytykset.

6. Agenda 2030 johtaa ihmisen yksilölliseen aineellisruumiilliseen kontrollointiin

VNS 7/2024 vp:n sivujen 22 ja 31 mukaan:

”Suomi tukee seksuaali- ja lisääntymisterveyden ja -oikeuksien (sexual and reproductive health and rights, SRHR) toteutumista... Tämä on tärkeää myös väestönkasvun hallinnassa... Suomen tärkein kumppani tässä työssä on YK:n seksuaali- ja lisääntymisterveysjärjestö UNFPA. Se edistää SRHR-työtä, seksuaali- ja lisääntymisterveyspalvelujen saatavuutta...Suomi edistää WHO:ssa universaalien terveyskattavuuden saavuttamista, jossa keskeistä on peruspalveluiden varmistaminen kaikille, mukaan lukien seksuaali- ja lisääntymisterveys ja – oikeudet sekä niihin liittyvät palvelut...Myös...digitalisaatio ja ilmastonmuutoksen vaikutukset terveyteen ja terveysjärjestelmien kestävyys ovat Suomelle keskeisiä. Läpileikkaavina teemoina Suomi edistää ihmisoikeuksia, yhdenvertaisuutta ja tasa-arvoa terveyskontekstissa. Suomi tukee kansainvälistä yhteistyötä priorisoitujen epideemisten ja pandeemisten rokotteiden kehittämiseksi ja niiden globaalien saatavuuden parantamiseksi (SDG-alatavoite 3.B)...Suomi tukee SRHR:n edistämistä tukemalla äitiys- ja lisääntymisterveyspalveluita, ehkäisyn ja turvallisen raskauden keskeytyksen

saatavuutta, seksuaalikasvatusta...sekä sukupuoli- ja seksuaalivähemmistöihin kuuluvien oikeuksia.”

VNS 7/2024 vp:n sivujen 54 ja 73 mukaan:

”Suomi edistää myös kestävään kaupunkikehitykseen liittyvien kunnianhimoisten ilmastotavoitteiden saavuttamista tukemalla EU:n Horisontti-ohjelman missioon ’luoda 100 ilmastoneutraalia ja älykästä kaupunkia vuoteen 2030 mennessä’ valittujen kuuden suomalaisen edelläkävijäkaupungin työtä, ja levittämällä niissä saatuja kokemuksia ja hyviä käytäntöjä laajemminkin Suomessa ja maailmalla...Suomi tukee YK:n pääsihteerin digi- ja tekoälyagendaa muun muassa rahoittamalla pääsihteerin korkean tason tekoälypaneelin työtä vuosina 2023–2024. Suomi osallistuu ja vaikuttaa aktiivisesti EU-kannanmuodostukseen YK:n digihallinnon globaaliprosesseissa, kuten Global Digital Compact -prosessissa.”

Lainauksissa nousee esiin, miten Agenda2030 ajaa seksuaaliterveyden edistämisen varjolla pysyvän ihmisolemuksen kieltävää ja konstruktivistiseen antropologiaan nojaavaa sateenkaarinormatiivisuutta, gender-ideologiaa ja aborttikulttuurin edistämistä. Kaikki tällainen on kuitenkin omiaan vaarallisesti heikentämään yhteiskunnan sosiobiologisesti kaikkein kestäväntä perusyksikköä eli heteronormatiivista ydinperhettä, ja on siten samalla omiaan heikentämään yhtä vaarallisesti yhteiskunnan henkistä resilienssiä.

Lainauksista käy ilmi, että Agenda2030 ajaa samoja tavoitteita kuin Maailman talousfoorumi niin sanotun neljännen teollisen vallankumouksen ja sidosryhmäkapitalismin Great Reset -ideologiassaan, kuten teen selkoa *Rahan valta* -kirjassani⁴. Näihin yhteisiin tavoitteisiin lukeutuvat väestökontrollipolitiikka, ilmasto- ja pandemiatoimet yhteiskunnallisina sulkutiloina, WHO:n pandemiasopimuksen ajaminen ja pyrkimys rakentaa WHO:sta globaali terveysviranomaisen ja -hallinnoija. Lainauksissa viitataan talouden ja terveydenhoidon digitalisaatiohankkeisiin, joihin lukeutuvat digilompakon, digitaalisen identiteetin ja näihin liittyvän rokotepolitiikan ajaminen sekä tekoälyn kehittämishankkeet.

Tällaiset hankkeet, yhdistettynä Great Reset -henkiseen pyrkimykseen kehittää niin sanottuja 15:sta minuutin kaupunkeja, joita ihmisineen kontrolloidaan asumisen, liikkumisen, ravinnon ja energiankäytön osalta digitaalisesti ja tekoälyn avulla, nostavat pintaan kysymyksen,

⁴ Ahvio, Juha, *Rahan valta: Kaverikapitalismi, keskuspankkirahoitus ja uusi maailmanjärjestys* (Helsinki: Kuva ja Sana, 2024), 40–42.

voiko ruumiillinen vapaus ulkoisesta pakosta ja pakkotoimista enää säilyä kuvatus kaltaisissa olosuhteissa. Mutta milloin ruumiillinen vapaus ja koskemattomuus ovat uhattuina, on uhattuna myös sielullinen inhimillinen vapaus. Henkisen resilienssin ylläpysymisen edistäminen edellyttää kriittistä suhtautumista kuvatus kaltaiseen tulevaisuuskuvaan ja tavoitteenasetteluun.

7. Agenda 2030 johtaa ihmisen paikallisyhteisölliseen aineellisruumiilliseen kontrollointiin

VNS 7/2024 vp:n sivun 8 mukaan ”Yhteiskuntien kestävyys rakentamisessa kulttuuri ja taide ovat tärkeitä tekijöitä”.

Agenda 2030 nojaa teknokraattiseen eliittijohtamiseen ja globaalisti keskitettyihin ratkaisuihin ja luottaa kontrolliin ja sääntelyyn. Tällaisena Agenda 2030 ajaa avointen rajojen massamaahanmuuttoa, jollainen väistämättä johtaa väestönmuutoksiin ja poliittisin päätöksin aikaansaatuihin demografisiin muutoksiin⁵. Monikulttuurisen maahanmuuton ja väestönsiirtojen ohjelmallinen suosiminen vaikuttaa ennen kaikkea kouluihin, joiden tehtävä historiallisen paikallisen henkisen ja kulttuurillisen pääoman istuttajana vaikeutuu.

Hyvinvointivaltiomallin toimivuuden kannalta luovuttamattoman tärkeän yhteiskunnan ja valtion sisäisen koheesion ja orgaanisen solidaarisuuden hajoaminen tuhoaa, alati kasvavien taloudellisten rasitteiden lisäksi, henkisen resilienssin ylläpitämisen mahdollisuudet. Samalla kansallinen suvereniteetti heikkenee, mikä sekin on tuhoisaa henkisen resilienssin ylläpysymisen kannalta. Sosiobiologisesti ja niin kutsutuista *the deep communitarian perspective* -lähtökohdista, jotka nojaavat syviin filosofisiin ja teologisiin käsityksiin ihmisluonnosta, kielestä, yhteisöllisistä siteistä ja identiteeteistä, käsin voidaan esittää seuraavaa.

Ihminen tarvitsee jäsenyyttä sosiaalisessa ja paikallisessa yhteisössä kukoistaakseen ihmisenä. Luonnollinen ja aiempien sukupolvien kulttuuritraditiota kantava yhteisö on se, jossa ihmiselle tärkeät merkitykset ja arvot syntyvät, välittyvät ja pysyvät yllä. Ihmisen persoonallisen identiteetin muodostuminen edellyttää osallisuutta tällaiseen yhteisöön. Nämä ehdot täyttää orgaaninen yhteisö, kansakunta. Omintakeiset kansalliset yhteisöt ovat itsessään arvokkaita. Kansakunnan ja sen perheiden hyvinvoinnin välillä vallitsee keskinäisriippuvuus. Inhimillisen kulttuurin tulee olla paikallisyhteisöllisesti ja historiallisesti orgaanisesti juurtunutta kyetäkseen pitämään yllä henkistä resilienssiään⁶.

⁵ Ahvio, Juha, *Avoimet rajat ja maahanmuutto: Euroopan ja Suomen itsemurha?* (Helsinki: Kuva ja Sana, 2016).

⁶ Ahvio, Juha, ”Mitä kansallismielisyys, nationalismi, todella on?” *Oikea Media* (8.3.2019).

8. Agenda2030 johtaa ihmisen henkissielulliseen totalitaariseen kontrollointiin

VNS 7/2024 vp:n sivujen 4–5 ja 6 mukaan:

”Luottamus julkiseen hallintoon perustuu sen kykyyn palvella kansalaisia avoimesti, tehokkaasti ja vastuullisesti...Samalla on turvattava demokratian ja oikeusvaltion toimivuus sekä perus- ja ihmisoikeuksien toteutuminen.”

Vaikka lainaus ilmaisee halua turvata perus- ja ihmisoikeuksien toteutuminen, johtaa Agenda2030 todellisten ihmisoikeuksien rapautumiseen ja uhatuksi joutumiseen. *Sananvapaus uhattuna Suomessa* -kirjassani⁷ perustelen, miksi todellisia perus- ja ihmisoikeuksia ovat uskonnonvapaus, sananvapaus eli ajattelun- ja ilmaisuvapaus sekä yksityisen omistusoikeuden vapauden ylläpysyminen. Vapaus tarkoittaa tällöin kaikenlaisen ulkopuolisen mieli- ja pakkovallan poissaoloa.

Näihin perinteisiin ihmisoikeuksiin viitataan esimerkiksi Yhdysvaltojen vuoden 1776 *Itsenäisyysjulistuksessa*, jonka mukaan Luoja on suonut ihmisille tiettyjä luovuttamattomia oikeuksia, joihin lukeutuvat elämä, vapaus ja onnentavoittelu ja jonka mukaan valtiollisten hallitusten tulee turvata nämä oikeudet. Perinteisen länsimaisen ihmiskäsityksen ja hyve-etiikan mukaan myös yksityisomistus oikeuksineen ja velvoitteineen edistää ihmisen henkistä kasvua ja kansalaishyveellisyyttä.

Jos yksityinen omistusoikeus rapautuu, rapautuvat myös ihmisen henkissielullinen vapaus ja persoonallisen rakentumisen edellytykset, jolloin ihmistä uhkaa orjuus, sekä aineellinen että henkinen orjuus. Agenda2030:n mukainen vihreä ilmasto- ja energiapolitiikka uhkaa esimerkiksi metsien ja muiden maa-alueiden yksityistä omistusta.

Henkisen resilienssin mahdollisuuden säilymisen kannalta on luovuttamatonta, että perinteinen länsimainen uskonnon- ja sananvapaus säilyy ja että kristillisten kirkkojen ja seurakuntien julkisen toiminnan mahdollisuus taataan. Henkisen resilienssin ylläpysymisen kannalta on oleellista, että muutkin paikallisyhteisöt ja kolmannen sektorin toimijat säilyttävät yhteiskunnallisen vapautensa, eivätkä päädy alistetuiksi valtiollisten eivätkä globaalin keskitetysti johdettujen toimijoiden ja instituutioiden valtaan.

⁷ Ahvio, Juha, *Sananvapaus uhattuna Suomessa: Vihapuhe, ihmisoikeudet ja media* (Helsinki: Kuva ja Sana, 2018), 71–96. Näillä sivuilla vertaan toisiinsa länsimaisittain historiallista ja oikeaa luonnonoikeudellista ihmisoikeuskäsitystä nykyään myös YK-yhteyksissä vallalla olevaan virheelliseen ihmisoikeuskäsitykseen ja selostan, miksi ja miten ihmisoikeuskäsitys on muuttunut, ja mitä tästä muutoksesta on seurannut. Agenda2030:n asiayhteydessä on kyse nykytulkinnan mukaisista konstruktivistisesti, poliittisesti ja valtiojohtoisesti miellettyistä oikeuksista.

Agenda2030 uhkaa aidon ruumiillissielullisen yhteiskunnallisen vapauden toteutumista sanan perinteisessä länsimaisessa antropologisessa ja luonnonoikeudellisessa merkityksessä ja tekee täten henkisen resilienssin ylläpitämisen vaikeaksi. Aidosti kestävä kehitys ja demokratiaa ja siinä rakentuvaa henkistä resilienssiä ei saada aikaan kriittisen rotuteorian ehdollistamalla woke- ja gender-henkisellä totalitaarisella rousseaulaisella pakkotasa-arvoideologialla, vaan rakentamalla edelleen konservatiivisesti perinteisen länsimaisen tasa-arvo ja ihmisoikeusajattelun pohjalle. Luottamusta julkiseen hallintoon ja instituutioihin ei rakenneta salailulla, poliittisesti korrektin ideologisella ajatus- ja viharikoslainsäädännön ajamisella eikä sananvapaus- ja uskonnonvapausrajoituksia ajamalla.

Johtopäätöksiä

YK:n Agenda2030 on elämänvastainen ohjelma, joka on ideologisesti asenteellinen ja sitoutunut ja nojaa tieteen näkökulmasta kyseenalaisiin ja ongelmallisiin oletuksiin. Yksilöiden, perheiden ja paikallisten orgaanisten yhteisöiden on varsin haastavaa pitää yllä ja säilyttää henkistä resilienssiä eli elämää ja sen hyvinvointia YK:n Agenda2030:n määrittelemän kestävä kehityksen oloissa.

Tästä syystä globalistisen teknokraattiseen ja utopistisen teknofuturistiseen YK:n Agenda2030:een tulee suhtautua kriittisesti. Tulee myös ymmärtää, että maailmassa on meneillään merkittävä aikakausien käänne, *Zeitenwende*, jonka myötä Agenda2030:n kaltaiset globalistiset utopiat kariutuvat ja hautautuvat menneisyyteen. Suomen ei tulisi pitää Agenda 2030:tä sitovana normina, vaan Suomen tulisi Yhdysvaltojen tapaan⁸ irtautua kokonaan Agenda2030:sta.

⁸ Edward Heartney, ”Remarks at the UN meeting entitled 58th Plenary Meeting of the General Assembly”, *United States Mission to the United Nations* (4.3.2025) <https://usun.usmission.gov/remarks-at-the-un-meeting-entitled-58th-plenary-meeting-of-the-general-assembly/>